

MŰHELY

TRACI BRIMHALL

Művészetek és tudományok¹

Mi lenne, ha ezúttal nem rekviemmel kezdeném...
felhasított gránátalmával – *memento mori* – és egy háremnyi léggel.
Mi lenne, ha inkább mesélnék neked arról,

hogyan változtatja színét az alvó polip miközben álmodik,
vagy hogyan lesz a nőiség lágyabb és titkosabb
az évek csodás múlásának nyomán.

Senki sem érti, a kaméleon nyelve, hogy lehet hosszabb,
mint a teste, hogy nyúlhat túl a farkánál, a testénél is tovább,
messze az észszerű szükségesen. A Mona Lisa rejtélyére

vágytunk, aztán egy orvos a Louvre-ban sorban állva
oly soká bámulta, hogy észrevette ritkuló haját,
sárgás szemét, s így diagnosztizálta: pajzsmirigy.

Néha megéri várni. Végül is, a szerelem
házimunkák sorának egymásutánja és
extra kreditpontos gyertyafény. Egyszer

szerettem valakit, aki utálta a málnát. Ez volt
az első hibám. Mi lenne, ha ezúttal olyasvalakit szeretnék
mint te, aki nem bánja a gyümölcs puha prémjét, valaki olyat,

aki jobban tűr, és nem keveri össze
érzékenységüket jószágukkal. Mi lenne, ha ezúttal
Darwinra gondolnék, aki meglátott egy ritka orchideát

¹ Traci Brimhall PhD (1982), Kansas állam koszorús költője, a poétika és a kreatív írás professzora a Kansas State University-n. A költemény a *The New Yorker* online felületén 2023. október 16-án, nyomtatásban pedig a lap 2023. október 23-i számában jelent meg (60. p.). A vers a 2024-ben megjelenő *Love Prodigal* című kötet része. Az online felületen a költőnő előadásában is meghallgatható. "Arts & Sciences," by Traci Brimhall | *The New Yorker* (Letöltve: 2024. 03. 06.)

megnyúlt nektárkehellyel és felkiáltott:
Te jó ég, miféle rovar hatolhat ebbe? De tudta,
hogy anatómiája nem jött volna létre, ha egy moly

nem fejleszt hozzá egy szervet, egy ismeretlen
faj, elég hosszú szívókával, hogy e nász sikeres
lehessen. Senki sem hitt benne, mert senki sem

látta. A viktoriánus nők *belladonna*-cseppeket használtak,
hogy kitágítsák pupilláikat – *pupilla*, latin szó,
játékbabát jelent –, és tekintetük fekete tükörré változott,

hogy a szerelmesek láthassák magukat. Eltolsz magadtól,
hogy jobban szemügyre vehesd, ez a legmegfelelőbb táv.
Folyton panaszkodsz, nem tudsz dönteni érintés

vagy szemlélés között, de itt az idő, mondd, és lehunyod a szemed.
Elismerem, a hamisítványt a röntgensugár könnyebben kiszúrja –
túl gyors ecsetvonások, túl tiszta ábrázolás,

az első változat a végleges. Nézzünk egy mestermű mögé –
lila helyett szürke, bárány az egyszarvú alatt,
száz tévedés a tanú arra, milyen nehéz

naggyá válni. Viccelődsz, hogy én az érzések
Isaac Newtonja vagyok. Ismerem a kudarc keringési sebességét,
kiszámítom a csend és vallomás sakklépéseit

vagy a vadszőlő indáinak útját a ház falán.
Köszönhető utolsó szerelmemnek, aki tanulmányt készített
a sebeiről, mellette balett-táncos lettem, macskaügyes betörő

egy tojánhéj-házban. De mi van, ha ezúttal
nem látok előre semmit – sem a merészség
Fahrenheit hőfokát, sem a te Aphrodité-maszkod,

sem azt, hogyan bízhatnék márvány kezeidben,
ahogy hűtik az iker-izzadságfélholdakat
melleim alatt, megcsodálva az almák gazdagságát.

Fordította: Sipos Júlia